Temps Ordinari - Vint-i-unè diumenge

Is 66, 18-21
He 12, 5-7 11-13
Lc 13, 22-30

1. Algú- ens ha dit l'evangeli- va fer a Jesús aquesta pregunta: "Senyor, ¿són pocs els qui se salven?".
Però fixem-nos que Jesús no dóna una resposta directa. Vol que entenguem que l'important no és saber quants se salven, sinó saber què hem de fer per salvar-nos.
N'hi ha que són molt amants de les estadístiques; però al cel no s'hi entra per càlculs matemàtics. Allò que veritablement ens interessa és saber si jo estic fent el camí que porta a la salvació. Això és l'important.
I aquest camí, cadascun de nosaltres l'ha fet personalment: no podem delegar a ningú perquè ens el faci. La vida, me la jugo jo sol.
Entrar per la "porta estreta" vol dir que només s'hi pot passar d'un a un: cadascú amb el seu propi cor i amb el seu comportament.
Tinc un cor i un historial apte per entrar per aquesta porta? Per què?

2. El Senyor ofereix la seva salvació a tothom. "Vindrà gent d'Orient i d'Occident, del Nord i del Sud" - ens ha dit. Però ningú se salvarà per força, ni per casualitat. Només se salvaran aquells que de veritat vulguin salvar-se: aquells que aprecïin la salvació que ens ofereix Jesús i s'esforcin sincerament per seguir el camí que Ell va fer. No n'hi ha prou de dir-se cristià, o si voleu, de "fer" de cristià. "Menjàvem i bevíem amb vós"- diuen aquells de l'evangeli. Però el Senyor els respon: "No sé d'on sou". Lluny de mi, tots vosaltres que obràveu el mal".
El camí de salvació no consisteix, per tant, en "fer" de cristià, sinó en "ser-ho" de veritat.
Vull dir, que no és suficient estar batejat i anar a missa, sinó que comporta una transformació de la pròpia vida, fent un esforç sincer per assemblar-nos a Jesús, que va passar per tot arreu fent el bé i estimant.

3. Però tot això que hem dit, no suposa de cap manera que nosaltres hàgim de viure la nostra vida amb el cor angoixat, amb por. No seria aquesta una actitud cristiana, pròpia d'un fill estimat de Déu.
Cert que hem d'intentar de viure la nostra vida amb gran sentit de responsabilitat, perquè la salvació és una cosa seriosa que ha costat molt cara a Jesús, i amb això no s'hi pot jugar.
Però també l'hem de viure amb pau i amb esperança, perquè sabem que el Senyor ens estima. Ens ho ha recordat molt clarament el salm d'avui: "El seu amor per nosaltres és immens" - hem llegit. És immens. No té límit.
Mai no ens deixarà sols ni ens demanarà que anem més enllà de les nostres possibilitats. Fem-li confiança.

4. Intentem, doncs, de viure la nostra vida amb esperit de fidelitat al Senyor, sense deixar-nos condicionar pel nostre passat, que ja no podem canviar, i que hem de saber deixar en mans de Déu que és misericordiós.
I sense angoixar-nos tampoc pel futur, que igualment és en els mans d'aquest Déu que ens estima.
Demanem perdó amb humilitat quan ens adonem que hem fallat, ben convençuts que allò que ens ha de salvar, no són els nostres mèrits, sinó la misericòrdia de Déu, molt superior a les nostres mesquineses.
I tirem endavant, un instant darrer l'altre, perquè la vida està feta de moments presents i no pas de passats ni de futurs.
Sapiguem gaudir cada instant de la nostra vida com un do de Déu, perquè ho és: el sol, la muntanya, la família, les vacandes, l'amistat ...Tot.
Sapiguem aplicar aquella dita de la Mare Teresa de Calcuta, que és evangeli pur: "Que ningú s'acosti a vosaltres, sense que se'n torni millor i més feliç".
Sapiguem deixar una empremta positiva en totes les persones amb qui ens relacionem. Que ningú no s'hagi de penedir d'haver-nos conegut.
I visquem en pau, posada la nostra confiança en el Senyor.
Aquest és el camí de salvació: un camí que demana esforç, sens dubte, perquè tot el que val, costa. Però és un camí que no porta angoixa, sinó pau, joia i esperança, perquè ens apropa al Senyor que n'és la font d'on brollen.
Reflexionem-hi.

Durant els mesos de juliol, agost i setembre us oferim els punts de reflexió del ***P. Lluís Armengol i Bernils*** *(Terrassa, 1924 - Sant Cugat del Vallès, 2007), publicats al llibre* ***"El pa de la Paraula nº 5. Diumenges i festius. Cicle C."*** *Editorial Claret, 2006*

ETIQUETES
GAUDIR PRESENT TEMPS